

Středočeský kraj
Krajský úřad
Zborovská 11
150 21 Praha 5

prostřednictvím

MĚSTSKÉHO ÚŘADU KUTNÁ HORA
odbor územního a stavebního řízení
Odbor dopravy a silničního hospodářství
sídlo odboru: Radnická 178, Kutná Hora

Odvolání proti rozhodnutí Č.j: MKH/000884/2021, Spis. zn.: MKH/03 8396/2020/17.

I. Rozsah odvolání

Rozhodnutí napadám v celém rozsahu.

II. Důvody odvolání

Předesílám, že v rámci zásady "co je psáno, to je dáno" vycházím primárně z obsahu doručeného rozhodnutí, tak jak jsem ho obdržel, i když mi to nedává rozumný význam a vzbuzuje to pochybnosti o tom, co tím správní úřad skutečně myslel. V průběhu tohoto řízení už ale správní orgány produkovaly zcela vážně a úmyslně řadu mnohem větších logických absurdit, takže to musím prostě přijmout tak jak to je a argumentačně se s tím musím nějak vypořádat. Výroky rozhodnutí mi logicky poněkud nesedí na přiložený plánek a na něm vyznačený dotčený pozemek. Text rozhodnutí totiž odkazuje na část pozemku vyznačenou na přiloženém plánu. Na přiloženém plánu je ale odstínem šedé barvy vyznačený předmětný pozemek celý. Plánek je nedílnou součástí řádně vydaného rozhodnutí a tak musí striktně platit to co je na něm, tedy že vyznačená část předmětného pozemku je totožná s celým pozemkem p.č. 1963/3. Pokud je to jinak, tak je rozhodnutí zmatečné.

1)

Úřad nedodržel ustanovení §36, odst. 3) správního řádu a §4. odst 4) správního řádu, když neumožnil účastníkům řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

"Smyslem povinnosti správního orgánu je zde umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí mohl uplatnit vůči svědkům, znalcům, pravosti listin, úplnosti důkazní situace atd. své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci." (Vrchní soud v Praze - 6 A 175/94)

Jiřina Hlubočká mým prostřednictvím informovala správní orgán o zdravotních důvodech, které jí brání osobně navštívit úřad a nahlédnout do spisu. Nepodařilo se jí sehnat nikoho, kdo by byl ochotný místo ní v krátkém vymezeném čase a v době vládou vyhlášeného nouzového stavu, cestovat v omezených úředních hodinách do jiného města a věnovat se tam studiu dokladů komplikovaného dvanáctiletého správního řízení.

Je to o to smutnější, že výše zmíněné zdravotní problémy Jiřiny Hlubočké způsobila firma pracující pro Město Kolín, které z napadeného rozhodnutí získává profit.

2)

Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvádí:

"Silniční správní úřad usnesením dle § 39 odst. 1 správního řádu ze dne 4.9.2020 oznámil zahájení nového projednání a určil lhůtu k předložení nových důkazů či doložení nároků účastníků řízení původně doloženými důkazy pouze s jednoznačným odkazem na konkrétní listiny původních spisů vedených Městským úřadem Kolín."

K tomu jsem se již písemně vyjádřil takto:

"Uložená povinnost je podle mého názoru v rozporu se zákonem a úřad zde překračuje svoji pravomoc. Uložená povinnost je dokonce v rozporu i s přímým zněním § 39 odst. 1 správního řádu, na který zde úřad sám odkazuje. Nemám při své práci a při svých rodinných poměrech možnost ve vymezené lhůtě a hodinách cestovat do jiného města a studovat tam v omezených úředních hodinách jedenáctiletý spis. V kontextu řešeného problému to považuji za hrubé porušení rovnosti účastníků a nepřihlídnutí ke skutečnostem zvláštního zřetele hodných."

Zmíněný § 39 odst. 1 správního řádu se týká toliko lhůty k provedení úkonu a nevyplývá z něho povinnost jednoznačně odkazovat pouze na jednotlivé konkrétní listiny původních spisů. Něco takového, pokud vím, nemá v zákoně oporu je v přímém rozporu se základními zásadami správního řízení (§6, odst 2). Za zcela absurdní považuji vyznění zasláného poučení, podle kterého pokud nyní na nějakou listinu konkrétně neukážu, tak k ní úřad nemusí přihlížet, přestože tato listina již je součástí spisu. To je opět v rozporu se základními principy správního řízení (viz znění § 50, zákona č. 500/2004 Sb.). Úřad musí pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (§50, odst. 4) a musí postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§3). Listiny, které jsou již správnímu orgánu známy z jeho dosavadní činnosti není třeba duplicitně dokládat a bylo by to v rozporu s ekonomikou správního řízení.

Aby ale bylo i po vašem, tak odkazuji jednoznačně a konkrétně na všechny listiny celého spisu postupně jednotlivě od první listiny až po poslední."

S touto námitkou se správní orgán nijak nevypořádal a řízení tak díky nezákonnému poučení účastníků je zatíženo chybou, která může mít vliv na výsledek řízení.

2)

Správní orgán uvedl:

"Všechny doklady ve spise založené jsou tedy považovány za předložené důkazy. Jednotlivě se jedná o tyto dokumenty:

- zápis ze schůzky spoluvlastníků pozemků parc.č. 1963/3 a 1968/3 v k.ú. Kolín konané dne 28.7.2009 od 13:00 v zasedací místnosti MěÚ Kolín

- doplnění spisu č.j. Ol) 37422/2009 žadatelem - letecké snímky, fotografie - soukromý pozemek, zápis zjednání spoluvlastníků pozemku p.č. 1963/3 v k.ú. Kolín ze dne 17.6.2009 od 10:00 v kanceláři starosty a poskytnutí informace MěÚ Kolín, odboru výstavby - stavebního úřadu č.j. SÚ/1503/06/Si ze dne 30.11.2006

- vyjádření Města Kolín č.j. ORR 43680/2009 ze dne 4.9.2009 včetně snímku s ortofota území

- vyjádření občanského sdružení Obyvatelé cihelny Kolín ze dne 4.9.2009

- zápis ze schůzky spoluvlastníků pozemků parc.č. 1963/3 a 1968/3 v k.ú. Kolín konané dne 10.9.2009

od 13:00 v zasedací místnosti MěÚ Kolín

- fotodokumentace pozemku p.č. 1963/3 v k.ú. Kolín pořizená MěÚ Kolín, odborem dopravy před vydáním rozhodnutí 17.9.2009

- geometrické zaměření zpracované Ing. Miloslavem Kubínem ze dne 25.3.2010

- letecký snímek lokality z minulého století

- pasport místních komunikací se stavem k roku 1966

- protokol sepsaný dne 18.1.2016 v kanceláři odboru dopravy MěÚ Kolín za účasti Michala Radiny a oprávněné úřední osoby

- situační snímek návrhu reálného rozdělení z 30.1.2014, letecký snímek z let 2003 a 2006, situační snímek z územního plánu po úpravě a vydání změny č. 3 z r. 2015 a kopie historických map

- vyjádření žadatele ze dne 24.2.2016 + fotografie

- vyjádření paní Jiřiny Hlubocké, zastoupené JUDr. Milanem Břeněm, advokátem ze dne 24.2.2016

- sdělení občanského sdružení Obyvatelé cihelny Kolín ze dne 23.3.2016

- vyjádření žadatele ze dne 5.5.2016

- vyjádření paní Jiřiny Hlubocké, zastoupené JUDr. Milanem Břeněm, advokátem ze dne 6.5.2016

- fotodokumentace aktuálního stavu MěÚ Kolín z května 2016."

Tento taxativní výčet není zjevně kompletní a i sám správní orgán odkazuje nejméně na jednu důkazní listinu, která zde není uvedena (a tedy dle úřadu není založena ve spisu).

Kromě celé řady dalších listin, ze chybí například moje odvolání z roku 2016, které prokazatelně prošlo podatelnou a mělo by tak ve spisu být. V tomto odvolání jsem podrobně na čtyřiceti třech stranách vyvracel chyby v tehdejší rozhodnutí. A řadu tam popsanych a vyvrácených chyb nyní správní orgán poslušně opakuje. Takže zjevně nezná dostatečně spis.

Ve výčtu jsou dále dva zápisy ze schůzky spoluvlastníků pozemků. Chybí zde ale odkaz na zápis z řádně svolaného jednání spoluvlastníků pozemku ze dne **17.6.2009**, na kterém se přítomní spoluvlastníci jednohlasně usnesli mimo jiného i na tom, že **"Jednání spoluvlastníků budou pro příště svolávána s dostatečným minimálně 2 měsíčním předstihem po předchozím projednání vhodnosti termínu se všemi spoluvlastníky aby bylo**

všem umožněno podílet se na rozhodování o nakládání se společným majetkem. Tato jednohlasně přijatá podmínka nebyla v případě následujících dvou schůzek splněna a výstupy ze schůzek konaných dne 28.7.2009 a dne 10.9.2009 je proto nutné vyhodnotit jako neplatné.

Dále se vyjádřím ke čtyřem nutným definičním znakům, které je nezbytné naplnit aby bylo možné na našem pozemku deklarovat právo veřejného užívání.

Znak první: "Jedná se o stárou a v terénu patrnou dopravní cestu určenou k užití silničními a jinými vozidly a chodci ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích"

Správní orgán uvádí: *"Část pozemku parc.č. 1963/3 v katastrálním území Kolín vymezená úsekem vyznačeným v geometrickém zaměření Ing. Miloslava Kubína ze dne 25.3.2010 je jednoznačně v terénu patrnou dopravní cestou, což si silniční správní úřad ověřil na místě samém, a skutečnost dokazují i ve spise zadokumentované fotografie."*

Předložené geodetické zaměření neodpovídá skutečnosti. Já mám ofoceně dokumenty ze spisu z doby, kdy věc vedl kolínský úřad. Tyto dokumenty by měly být stále součástí spisu. V taxativním výčtu navržených důkazů je ale úřad neuvádí, přestože jsem dle poučení jako na důkazy odkázal jednoznačně a konkrétně na všechny listiny celého spisu postupně jednotlivě od první listiny až po tu poslední. Z uvedených listin vyplývá, že (podjatý) kolínský úřad předem geodetovi vymezil oblast pozemku, kterou má označit, že se užívá jako komunikace. A proto geodet jako takovou označil i tu část pozemku, na které žádná viditelná komunikace není. Geodet tedy dodal plánek nikoli podle skutečnosti ale podle zadaného přání objednatele. Geodet tak označil jako komunikaci i značnou část pozemku, která jednoznačně nesplňuje první definiční znak. Nepochybný důkaz o tom dokládají fotografie a letecké snímky, které jsou jistě přesvědčivější a důvěryhodnější, než druhotná informace z nějakého účelově na zakázku připraveného plánu, odrážejícího podjaté zadání a nikoli realitu.

Již v roce 2016 v tehdejší rozhodnutí kolínského úřadu sám správní orgán konstatoval, že toto konkrétní geodetické zaměření je již zastaralé a že od doby jeho pořízení došlo k dílčím změnám. Takové zaměření není k danému účelu použitelné.

Vymezení úřadu, o kterou konkrétní část pozemku se jedná zde není dostatečně konkrétní, protože na plánu v napadeném rozhodnutí jsou bez přesné legendy vyznačeny různé části pozemku a jednotlivé takové části se dokonce částečně překrývají. Pokud ovšem vyjdeme z plánu a výroků rozhodnutí, tak jsou zde důvodné pochybnosti. Správní orgán deklaruje veřejně přístupnou komunikaci i na těch částech předmětného pozemku, kde žádná komunikace není dokonce ani podle zjevně účelově cinknutého přiloženého geodetického zaměření. Ve spise zadokumentované fotografie, které úřad pořídil při ověřování na místě, tvrzenou skutečnost nedokazují, protože zachycují jen malou část z údajné komunikace z toho všeho, kde byla nyní veřejně přístupná komunikace deklarována. Příkládám proto i fotografie z míst úřadem nezadokumentovaných, kde byla nově deklarována komunikace a kde není ani stopy po cestě patrné v terénu. Na některých místech se nedá ani projít pěšky, natož projet vozidlem.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/21 a 1968/15.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/21 a 1968/15.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1968/3, 1963/21 a 1963/22.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/21 a 1963/22.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/21 a 1963/22.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/21 a 1963/22.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/21 a 1963/22.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/21 a 1963/22.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/4 a 1963/2.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/4 a 1963/2.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/4 a 1963/2.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/4 a 1963/2.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/4 a 1963/2.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/4 a 1963/2.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/4 a 1963/2.

Mezi parcelami 1963/4 a 1963/2.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1969/4 a 1963/22.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1969/4 a 1963/22 z odstupu.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1968/3 a 1963/22 (vpravo od panelů)

Pohled z pozemku 1968/3 na 1963/3. Hranice je na úrovni kamenů.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/11 a 1963/12.

Deklarovaná veřejná komunikace mezi parcelami 1963/15 a 1963/58.

S výjimkou úseku podél pozemku parc.č. 1963/7, správní orgán deklaroval veřejnou komunikaci v celé šířce předmětného pozemku, a to i v místech, kde není komunikace patrná v terénu (tedy tam absentuje jeden z nutných definičních znaků). Krajský úřad v předchozím řízení v této věci sám odkazoval na judikaturu Krajského soudu v Ostravě v rozsudku ze dne 12. 3. 2009, č. j. 22 Ca 333/2008 – 46: „**Výrok správního rozhodnutí vydaného v řízení o určení právního vztahu (ust. § 142 odst. 1 správního řádu), jehož předmětem je existence či neexistence veřejně přístupné účelové komunikace (ust. § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů) musí být určitý, srozumitelný a konkrétní tak, aby nemohla ani v budoucnu vzniknout pochybnost o tom, kde je zcela přesně daná účelová komunikace situována, v jaké délce, šířce a po jakých zcela konkrétních částech jí dotčených pozemků vede, a to již s přihlédnutím k tomu, že takováto komunikace nemusí mít dokonce ani zpevněný povrch, nemusí být ani stavbou v občanskoprávním smyslu, nemusí být ani zapsána jako komunikace v katastru nemovitostí, kdy rozhodující je pouze faktický stav v terénu, tj. musí jít o cestu, která je prokazatelně užívána vozidly a chodci. Jen takové určité rozhodnutí je způsobilé napevno postavit existenci dané účelové komunikace a zabránit případným sporům do budoucna ohledně rozsahu práv a povinností s jejím užíváním spojených, což je také smyslem rozhodnutí dle § 142 odst. 1 správního řádu.“ Tento názor následně převzal i Nejvyšší správní soud (např. rozsudek ze dne 22. 1. 2015, č. j. 8 As 36/2014 – 68). Napadené rozhodnutí je ve zjevném rozporu s těmito pravidly.**

Je snad vpravo od panelů komunikace viditelná v terénu?

Je zde snad komunikace viditelná v terénu?

Je zde snad až k plotu komunikace viditelná v terénu?

Je zde snad až k plotu komunikace viditelná v terénu?

Je zde snad až k plotu komunikace viditelná v terénu?

Je zde snad až k plotu komunikace viditelná v terénu?

Je zde snad až k plotu komunikace viditelná v terénu?

Je zde snad až k plotu komunikace viditelná v terénu?

Dokonce i právní orgán v předcházejícím řízení sám uvádí, že *"Uvedené faktické cesty nekorespondují v celé šířce s katastrálními hranicemi"* Přesto správní orgán v rozporu s tímto svým vlastním závěrem deklaruje veřejně přístupnou komunikaci i mimo jím zjištěné hranice skutečné komunikace v celé šíři pozemku.

První definiční znak nebyl správně zjištěný.

Znak druhý: "tato cesta slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků ve smyslu § 7 odst. I zákona o pozemních komunikacích"

Tento definiční znak hodnotí reálnou existenci a funkční účel komunikační cesty. Správní orgán ale do odůvodnění nepatřičně a nepodloženě podsouvá územní plán a z něho údajně plynoucí veřejný účel cesty. To sem nepatří a navíc soud v předchozím rozsudku 9A 70/2011 uvedl, že není relevantní záměr města vyjádřený v územním plánu.

Správní orgán dále uvádí *"Jedním z důkazů předložených účastníky řízení je ohlášení drobné stavby na pozemcích parc.č. 1963/3 a 1968/5 v k.ú. Kolín ze dne 15.3.2003, kterým byla úprava terénu na pozemku parc. č. 1963/3 v k.ú. Kolín."*

Tato listina není ve výčtu dokladů, které úřad sám definoval jako předložené důkazy.

Kromě toho tato listina vůbec nekoresponduje se současným stavem pozemku, ke kterému se

musí vztahovat rozhodnutí úřadu. V době vzniku uvedené listiny byl přístup do lokality možný jen vybraným osobám z jihu a nyní je možný naopak jen ze severu.

Znak třetí: "vlastník pozemku souhlasil s jeho obecným užíváním"

K otázce souhlasu či nesouhlasu s veřejným užíváním předmětného pozemku správní úřad v odůvodnění uvedl:

"ad 3)

Část pozemku parc.č. 1963/3 v katastrálním území Kolín vymezená úsekem vyznačeným v geometrickém zaměření Ing. Miloslava Kubína ze dne 25.3.2010:

v celé části vyjma úseku podél pozemku parc.č. 1963/7 v k.ú. Kolín (bod I. výroku) po celou dobu existence žádný z vlastníků neprojevil aktivní nesouhlas s užíváním cesty, naopak jak je uvedeno v odst. 2 spoluvlastníci pozemku parc.č. 1963/3 včetně žadatele souhlasili s ohlášením drobné stavby, kterou byla cesta pro zpřístupnění nemovitostí. Žadatel se aktivně bránil užívání pouze části cesty před jeho nemovitostí. Pokud by žadatel nesouhlasil s veřejným užíváním části dle bodu I. výroku rozhodnutí, zcela jistě by se jako účastník územního a stavebního řízení povolování novostaveb rodinných domů podél této komunikace, kde je tato uváděna jako přístupová, ozval s námitkou proti tomuto využití. V této části lze jednoznačně usuzovat na konkludentní souhlas všech vlastníků pozemku. Silniční správní úřad má za to, že vlastník s veřejným užíváním části komunikace dle bodu I. výroku rozhodnutí souhlasil:

- v úseku podél pozemku parc.č. 1963/7 v k.ú. Kolín v délce 38.0 m (bod II. výroku) jsou v průběhu řízení nashromážděny důkazy, kdy žadatel aktivně projevoval nesouhlas s užíváním cesty přímo před jeho nemovitostí, což bylo doloženo přiloženými fotografiemi v roce 2016. Uvedené skutečnosti nasvědčuje i situační snímek návrhu reálného rozdělení pozemku z 30.1.2014, předložené Městským úřadem Kolín, odborem regionálního rozvoje a územního plánování, kdy na uvedené části pozemku je navrženo rozdělení částečně pro manžele Hlubocké a částí pro manžele Francovi. Územní plán města Kolína tuto část pozemku označuje jako doprovodnou a rozptýlenou zeleň, z čehož lze usuzovat, že se nepředpokládá její využití jako veřejné komunikace. Silniční správní úřad má za to, že minimálně jeden z vlastníků s veřejným užíváním části komunikace dle bodu II. výroku rozhodnutí nesouhlasil."

To zasluží podrobnější rozbor.

Výrok "v celé části vyjma úseku podél pozemku parc.č. 1963/7 v k.ú. Kolín (bod I. výroku) po celou dobu existence žádný z vlastníků neprojevil aktivní nesouhlas s užíváním cesty"

Spis obsahuje celou řadu důkazů, které tento výrok vyvrací.

a) Fotografie, které jsou již součástí spisu, ukazují zábrany proti veřejnému užívání cesty v místech, kde dle závěru správního orgánu "žádný z vlastníků neprojevil aktivní nesouhlas s užíváním cesty". Doporučuji tomuto správnímu orgánu zajít si na oční, protože je zde důvodné podezření, že jeho zrak není v pořádku.

Fotografie z doby, kdy do lokality neexistoval jiný vjezd než tento z jihu
Kromě cedule je vlevo vidět železný sloupek od řetězové zábrany.

Řetězová zábrana brání vjezdu do lokality ze severu.

Řetězová zábrana bránící vjezdu do lokality ze severu.

b) **V celém tomto vlastním řízení od samého počátku jasně tvrdím, že nesouhlasím s veřejným užíváním celého pozemku.**

c) O situaci na pozemku psal i kolínský tisk ("Prvním problémem je cesta k domu primáře Petra Volšanského. **Část majitelů pozemku tady cestu mít nechce** a město ji zbudovalo bez jejich souhlasu.") To dokazuje, že minimálně několik majitelů nesouhlasilo se vznikem cesty k domu pana Volšanského. Novinový článek by měl být součástí spisu z předchozího řízení. Úřady sice zkušely tvrdit, že tam cesta byla již dříve a že ji město nechalo jen zpevnit. To ale spolehlivě vyvrací hned několik důkazů. Jednak jsou zde letecké snímky dokládající, že před vybudováním této cesty byla na místě jen louka bez viditelné cesty. A dále ve zmíněném článku z kolínského tisku je uvedeno, že Miroslav Ledvina, jednatel Technických služeb

města Kolína, které cestu stavěly, uvedl *"Co si pamatuji, tak se dělal ještě ten fous u toho řetězu a kolem pana Radiny se musela ta cesta probagrovat, neboť byla zavalená tak metrovým valem hlíny a nepořádkem z okolních pozemků a ten se musel prorazit a zemina odvézt, aby tam byl vůbec průjezd."* To dokazuje, že od pana Radiny se směrem k panu Volšanskému nedalo vůbec projet. To dokazuje, že před tímto nezákonným vybudováním cesty zde žádná komunikace nebyla (a nemohla zde být ani tzv. od nepaměti). A kromě toho je zde zmíněn i řetěz, který u pana Radiny bránil od severu vjezdu na náš soukromý pozemek mezi našimi domy.

d) O podivné cestě na tomto pozemku byla v roce 2007 i reportáž v televizních novinách v TV NOVA (záznam je k dispozici) a hovoří se v něm takto:

Reportér: *"Pan Hlubocký spolu s dalšími spoluvlastníky s vybudováním cesty jednoznačně nesouhlasil."*

Hlubocký: *"nechtěli jsme tady žádnou cestu, nikdo se nás na nic neptal."*

Starosta Jiří Buřič: *"Většina lidí těch si přeje aby tam ta komunikace byla, jen hrstka, řekl bych možná tři lidi jsou ve sporu s městem."*

Starosta ovšem účelově zamlčel, že ti, co tam cestu chtějí, nejsou majitelé pozemku a naopak, ti co tam cestu nechtějí majitelé pozemku jsou.

V reportáži je vidět i řetězová zábrana, která bránila veřejnému užívání našeho pozemku.

e) Dále cituji první 4 body ze zápisu z **jednání spoluvlastníku pozemku p.č. 1963/3 v k.ú. Kolín řádně svolaného na den 17.6.2009 od 10 hodin do kanceláře starosty města**, odsouhlasený jednohlasně všemi přítomnými, ze kterého cituji první 4 body

1) **Na našem pozemku nebyla a není veřejná cesta a nepřejeme si aby tam byla.** Zřízení veřejné cesty na našem pozemku proti naší vůli by byl neúměrný zásah do našich základních práv.

2) **Pozemek je možno užívat pro přístup k domům spoluvlastníků, jejichž domy jsou na parcelách přilehlých ke společnému pozemku.**

3) **Pro jiné užití pozemku, než je uvedeno v bodě druhém je nutný souhlas všech spoluvlastníků a spoluvlastníci mají v takovém případě nárok na smluvní nájemné za takové užívání.**

4) **Vzhledem k opakovaným návštěvám zlodějů, vzhledem k jízdám terénních aut, vzhledem k jízdám těžkých nákladních aut a stavebních strojů na nezpevněný povrch, k zajištění klidu a pohody bydlení, k ochraně soukromí a k ochraně majetku budou spoluvlastníci pozemku uvažovat do budoucna o uzavření celé lokality (například oplocením a závorami).**

f) **Proti deklaraci veřejné cesty se odvolalo hned několik spolumajitelů, což dokazuje jejich nesouhlas veřejným užíváním.**

g) **Žádost o deklaraci právního stavu, na základě které probíhá už 12 let toto správní řízení, jsem podal na základě sporů mezi mnou a obcí o veřejné užívání našeho soukromého pozemku. To samo o sobě dokazuje, že jsem s veřejným užíváním aktivně nesouhlasil, protože v případě souhlasu (i jen konkludentního) bych toto řízení neměl důvod vyvolávat.**

h) **V podání odvolání spoluvlastníka Václava Uhra ze dne 7.8.2000 se uvádí „Dovolují si podotknout, že se nejedná o veřejnou komunikaci ale o soukromý pozemek, jehož jsem**

spoluvlastníkem.“ Tento fakt jsem například citoval již v mém odvolání v této věci v roce 2016.

i) Neoprávněné budování cesty natočil v roce 2004 jeden ze spoluvlastníků pozemku (záznam je k dispozici) a i toho videa je zřejmé, že s tím nesouhlasí, což později stvrdil i písemně (viz bod e)).

j) Důkazů se dá najít mnohem více v řadě podání ale i ty výše uvedené jasně dokládají, že tvrzení správního orgánu, že *"po celou dobu existence žádný z vlastníků neprojevil aktivní nesouhlas s užíváním cesty"* je nade vší pochybnost vyvrácené.

Závěry úřadu v této otázce se dají pro svoji logiku přirovnat k tvrzení, že pražský orloj neexistuje, protože když si zaryji oči, tak ho nevidím.

Zbývá zde jen otázka, proč správní orgán tak očividný nesmysl vyplodil? To si správní orgán ani neověřil, že řízení se zjevným úmyslem zabránit veřejnému užívání našeho pozemku inicioval jeden ze spolumajitelů, což samo o sobě konkludentní souhlas s veřejným užíváním vylučuje?

Výrok *"jak je uvedeno v odst. 2 spoluvlastníci pozemku parc.č. 1963/3 včetně žadatele souhlasili s ohlášením drobné stavby, kterou byla cesta pro zpřístupnění nemovitostí."*

Úřad vůbec neuvádí, co konkrétního a jakou logickou úvahou z tohoto důkazu zde vyvozuje. Kromě toho se zde úřad dopouští zjevné účelové nepřesnosti, která zavrhuje důvodnou

pochybnost o jeho nepodjatosti. K této věci jsem s v řízení již vyjadřoval a protože toto moje vyjádření správní úřad zjevně ignoruje, zopakuji ho do slova a do písmene:

"I podle „Ohlášení drobné stavby“, které je ve spisu, měl zpevněný úsek sloužit ke zpřístupnění zkolaudovaných staveb, což se tehdy týkalo pouze domů pana Radiny a pana Hory. Šlo jasně taxativně omezený kruh uživatelů a žádnou veřejnost. Zmíněný zpevněný úsek i podle situačního plánu (též založeného do spisu) nenavazoval ani na žádnou veřejnou komunikaci. Končil u našeho pozemku p.č. 1963/21, kde tito taxativně vymezení uživatelé dále používali naši soukromou provizorní štěrkovou cestu vedoucí dále přes náš pozemek p.č. 1963/22. Uvedené pozemky (1963/21 a 1963/22) vlastním jen já s manželkou. Užívání této cesty jsme dovolili pouze pro obsluhu domu pana Hory (Pan Radina se neptal a náš pozemek užíval bez našeho souhlasu, tak jak to dělá i jinde). Aby bylo v místě vjezdu z veřejné komunikace na náš soukromý pozemek jasno, následně jsme na tomto našem pozemku p.č. 1963/22 instalovali ceduli „Soukromý pozemek, vstup zakázán“. Tuto naši ceduli následně zcela bez naší iniciativy na našem pozemku doplnil odbor dopravy i dopravní značkou „Zákaz vjezdu všech vozidel“ s dodatkovou tabulkou „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY“, čímž i úřad stvrdil omezení vjezdu pro veřejnost. Fotografii s uvedenou dopravní značkou jsem založil do spisu ale úřad ji bez vysvětlení ignoroval. Asi se mu to nehodí. Významné je i to, že tato ohlášená stavba byla provedena v rozporu s ohlášením. Stačí porovnat realitu na leteckých snímcích a založený úřadem schválený plánec. S uvedeným zpevněním pozemku vznik veřejně přístupné komunikace spojovat nade vši pochybnost nelze."

A pro jistotu k tomu ještě doplním, že v té době měli majitelé zkolaudovaných staveb v předmětné lokalitě spoluvlastnický podíl na předmětném pozemku a tak k jeho užívání nepotřebovali institut veřejného užívání.

Pro méně chápavé ještě odkážu na judikát 22 Cdo 2378/2016, ze kterého vyplývá, že *"souhlas vlastníka s užíváním pozemku či jeho části musí být dán ve vztahu k veřejnosti, tedy neomezenému okruhu osob. Pokud totiž vlastník trpí – byť bezplatně – užívání svého pozemku či jeho části omezeným okruhem osob, o kterém má přehled, pak nelze i s ohledem na respekt vlastnického práva vlastníka k pozemku učinit závěr, že tyto osoby užívají pozemek na základě obecného užívání."*

Světlo do hodnocení by mohl vnést i nálezn Ústavního soudu II. ÚS 268/06, dle kterého *"Veřejná účelová komunikace nevznikne v případě, kdy bude komunikační spojení mezi nemovitostmi na daném pozemku zajištěno soukromoprávním institutem"*

Výrok správního orgánu *"Žadatel se aktivně bránil užívání pouze části cesty před jeho nemovitostí."* není podložený žádným důkazem. Dokonce i ty důkazy, na které v této souvislosti správní orgán sám odkazuje, tento výrok vyvrací, protože i tyto důkazy samy o sobě dokládají, že jsem bránil veřejnému užívání i na jiných místech, než jen v uvedené části. Výše je navíc prokazatelně doloženo, že jsem dlouhodobě aktivně protestoval proti veřejnému užívání celého pozemku.

Výrok *"Pokud by žadatel nesouhlasil s veřejným užíváním části dle bodu I. výroku rozhodnutí, zcela jistě by se jako účastník územního a stavebního řízení povolování"*

novostaveb rodinných domů podél této komunikace, kde je tato uváděna jako přístupová, ozval s námitkou proti tomuto využití."

Tento výrok dokazuje jediné to, že se správní orgán neseznámil dostatečně se skutkovým stavem. Ostatně úřad ani neuvádí, o které konkrétní stavby se má jednat a tím zavdává nepřezkoumatelnost rozhodnutí. U všech takto povolovaných staveb totiž v té době platilo, že stavebník měl vždy spoluvlastnický podíl na předmětném pozemku a z tohoto titulu ho mohl používat. Přístupová cesta ke stavbě tak vedla ze stavební parcely na stavebníkův (spoluvlastněný) předmětný pozemek a teprve z něho na sousední pozemek s veřejnou komunikací. Přístupové cesty ke zmiňovaným stavbám tak neprokazovaly veřejné užívání předmětného pozemku a proti takovému žívání nebylo potřeba nijak protestovat.

Výše uvedený výrok navíc absurdně překrucuje výrokovou logiku. Ke konkludentnímu souhlasu by bylo nutné abych tiše neprotestoval proti veřejnému užívání po delší dobu. Pokud jsem dával prokazatelně od počátku, dlouhodobě a jednoznačně aktivně najevo, že s veřejným užíváním celého pozemku nesouhlasím, tak případné absence mého vyjádření k nějakému jednomu konkrétnímu stavebnímu povolení nemůže být vykládaná jako můj konkludentní souhlas. Aktivní nesouhlas totiž vylučuje konkludentní souhlas. Výrok úřadu tak více než co jiného podporuje důvodné pochybnosti o nedostatečné kompetenci, odbornosti a nepodjatosti správního orgánu.

Výrok "V této části lze jednoznačně usuzovat na konkludentní souhlas všech vlastníků pozemku. Silniční správní úřad má za to, že vlastník s veřejným užíváním části komunikace dle bodu I. výroku rozhodnutí souhlasil"

Žádný aktivní ani konkludentní souhlas se neprokázal. Je prokázán pravý opak, dokonce více spoluvlastníků velice aktivně nesouhlasilo s veřejným užíváním. Závěr správního orgánu je zcela chybný.

Výrok "v úseku podél pozemku parc.č. 1963/7 v k.ú. Kolín v délce 38.0 m (bod II. výroku) jsou v průběhu řízení nashromážděny důkazy, kdy žadatel aktivně projevoval nesouhlas s užíváním cesty přímo před jeho nemovitostí, což bylo doloženo přiloženými fotografiemi v roce 2016."

Výrok je chybný a zavádějící. To že jsem vyfotil situaci před domem ještě nedokazuje, že jsem proti veřejnému užívání našeho pozemku protestoval jen tam. V roce 2016 jsem v rámci podání úřadu zaslal i fotografie, podle kterých bráním veřejnému užívání i jinde, než zde účelově uvádí úřad. Výše je navíc jasně doloženo, že jsem vždy bránil veřejnému užívání na celém pozemku a nikoli jen na nějaké jeho části.

Znak čtvrtý: "tato cesta slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků"

Tak si zrekapitulujeme, jak to bylo a jak to je s komunikační potřebou.

V době, kdy jsem kopil v předmětné lokalitě pozemek byla situace taková, že každý vlastník nějakého přilehlého pozemku, který potřeboval předmětný pozemek jako přístupovou cestu, pořídil se svým přilehlým pozemkem i podíl na pozemku předmětném. Všichni bez výjimky tak měli přístup ke svým nemovitostem zajištěný i bez práva veřejného užívání. Pokud některý majitel přilehlého pozemku nyní spoluvlastnický podíl na předmětném pozemku nemá a má problém s přístupem na svůj pozemek, tak je to ve všech případech shodně tím, že svůj spoluvlastnický podíl na předmětném pozemku později prodal a za úplatu se dobrovolně vzdal práva tento pozemek užívat. To ovšem nemůže být podle principu proporcionality

důvodem pro omezení našeho základního práva. I občanský zákon nepřipouští přiznání nezbytné cesty v případě, způsobil-li si nedostatek přístupu z hrubé nedbalosti či úmyslně ten, kdo o nezbytnou cestu žádá. (§ 1032) Nedostatek komunikační potřeby, který si způsobil někdo za úplatu, dobrovolně a sám nemůže mít váhu srovnatelnou s váhou nuceného omezení našeho základního práva.

Navíc se dodatečně provalilo, že převod majetkových podílů od dřívějších spoluvlastníků byl spojený s tajnými dohodami, které slibovaly vybraným protekčním osobám další nemalé výhody k naší škodě. V této hře mocných nám (občanům na město méně váženým) byla určena role užitečných hlupáků, kterou jsme ale odmítli hrát. Jako by nestačilo, že Město Kolín vybudovalo k parcele pana Volšanského cestu za skoro půl milionu korun (k naší parcele žádnou cestu neudělalo, přestože jde věcně o srovnatelné případy). Ze závěru šetření policie (č.j. ORKO-4313/KO-2006) z roku 2008 o neoprávněném záboru části předmětného pozemku vyplynulo, že: *"K věci byl vyslechnut MUDr. Petr Volšanský, který k dané věci uvedl, že je pravda, že provizorně oplotil část pozemku č. 1963/3, který sousedí po pravé straně s jeho pozemkem č. 1963/11 a pozemkem č. 1963/12. Dále uvedl, že tento pozemek oplotil na základě dobré víry, kdy se domníval, že mu Město Kolín, po slibu učiněném v r. 2003 a následném odprodeji podílu 1/16 pozemku č. 1963/3 Městu Kolín, tuto část pozemku odprodá."*

Takže on svůj podíl prodal po tom, co mu za to Město Kolín slíbilo něco výhodného. Pan Volšanský se tak vzdal svého dřívějšího majetkového podílu na předmětném pozemku zcela dobrovolně, za úplatu a pod vidinou významných individuálních výhod slíbených mu vedením Města Kolín. Tím se sám dobrovolně vzdal práva předmětný pozemek užívat. Navíc má přístup k jeho pozemku zajištěný i jinou cestou do Jabloňové ulice. Přístup k jeho pozemku přes předmětný pozemek nepředstavuje proto nutnou komunikační potřebu. Považuji za naprosto nepřijatelné aby se kvůli někomu takovému a za takových okolností nuceně omezovalo naše základní právo.

Existence stavebního povolení v dané souvislosti dokazuje pouze to, že stavebník měl ke stavbě zajištěný přístup, nebo že to tvrdil, případně, že stavební úřad nepostupoval podle zákona (což je u dotčených protekčních občanů prakticky pravidlem). Někdo měl v době stavebního řízení ještě spoluvlastnický podíl na předmětném pozemku a tím měl přístup zajištěný a přišel o něj až později. A někdo lhal. Důkaz stavebním povolením pana Volšanského v uvedené souvislosti již byl v předchozím řízení vyvrácený. Tak si to zopakujme, doslova a do písmene.

V původním územním rozhodnutí na stavbu pana Volšanského bylo uvedeno pod bodem 6, že přístup a příjezd k novostavbě bude z veřejné komunikace - p.č. 1963/3. Proti tomu podal dne 7.8.2000 odvolání spoluvlastník pozemku pan Václav Uher, který namítal: *„Dovoluji si podotknout, že se nejedná o veřejnou komunikaci ale o soukromý pozemek, jehož jsem spoluvlastníkem.“* Odvolací úřad dne 14.11.2000 rozhodl takto: *„Rozhodnutí SÚ MěÚ Kolín ze dne 19.6.2000 č.j.: výst. 698/00/Ur. se podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. mění v tom, že se text podmínky č. 6 vypouští a nahrazuje se jiným textem, který zní „ Před vydáním stavebního povolení bude zajištěno pro pozemek parcelní č. 1963/11 kapacitně vyhovující připojení na pozemní komunikaci.“ V ostatním se prvoinstanční rozhodnutí potvrzuje.“*

Stavební povolení, na základě kterého se správní orgán snaží dokázat existenci sousedící veřejné komunikace, tak bylo úspěšně napadeno odvoláním právě ohledně otázky veřejnosti sousedící komunikace.

Jsou jen dva možné závěry.

- Úřad se nechal oklamat argumentací účastníků, opřenu o nepravomocné rozhodnutí stavebního úřadu. V řízení se ovšem už před lety prokázalo, že pravomocné rozhodnutí tuto argumentaci vyvrací. Takže proč tuto chybu nyní úřad opakuje? Že by se dopustil takového omylu? Je vůbec možné, že se úřad tak hrubě zmýlí?

- Úřad úmyslně zkouší, zda mu taková nekorektnost projde.

O vývoji komunikační potřeby vypovídá hodnocení průjezdnosti předmětnou lokalitou v závislosti na čase. Lokalita byla od počátku po dlouhou dobu neprůjezdná. Relativně dlouhou dobu byl do lokality jen jeden vjezd ze směru od ulice Prokopa Velikého. Kus za vjezdem do lokality se cesta rozdvojila na dvě slepá ramena směřující do ulice U Cihelny (ta je slepá dodnes) a do ulice Vávrovy. Neprůjezdnost u vjezdu do lokality dodnes vyznačuje i dopravní značka "Slepá pozemní komunikace"

Slepá cesta nemá význam pro dopravní obsluhu okolí. Taková může z principu sloužit jen pro interní dopravní obsluhu. Počet uživatelů je limitován interními potřebami a není tak neomezený.

To samo o sobě logicky vyvrací jeden z nutných definičních znaků veřejné komunikace, užívání neomezeným okruhem osob.

V roce 2014 došlo k prodloužení neoprávněně vybudované cesty k domu pana Volšanského. K tomuto domu byla v roce 2004 (jak již bylo zmíněno výše) vybudovaná cesta ze západu. V roce 2014 byla tato cesta tajně protažená na východ až k panelovým domům. Bylo to tak tajné, že ani stavební úřad nezjistil, kdo to udělal (i když je to veřejné tajemství). Já jsem proto tomuto aktu protestoval a obrátil jsem se jednak na úřady a dále i na ombudsmana. Tím

je dostatečně doložený můj aktivní nesouhlas se zprůjezdněním předmětné lokality a s veřejným užíváním.

Správní orgán mnohokrát opakuje argumentaci, kterou použil v dřívější době vyloučený kolínský úřad a která byla již v předchozím řízení vyvrácena. Domnívá se snad že se tak 100x opakovaná lež stane pravdou?

Na závěr odcituji, co soud vytýkal předcházejícímu řízení:

"Správní orgány však užívání pozemku a možné přístupy k nemovitostem v dané lokalitě časově ani polohově nezjišťovaly ať již z dostupných podkladů stavebního řízení nebo z výpovědi svědků, kteří mohou situaci, minimálně od r. 1998, kdy došlo k dělení pozemků, pamatovat. Správní orgán 1. stupně ve svém rozhodnutí popisuje toliko obecně stav komunikace na pozemku bez bližšího místního a časového určení jejího užívání pro účely spojení a napojení konkrétních nemovitostí určitých vlastníků, takže jeho tvrzení o užití pozemku v minulosti je pouhou konstatací, nikoliv úsudkem vyvozeným z dokazování a konkrétních podkladů řízení."

A dále:

"Správní orgán z těchto jednání ke konkrétním znakům veřejně přístupné komunikace nevyvodil žádná zjištění, nezvažil možnost výpovědi účastníků řízení či vlastníků nemovitostí o vývoji situace na pozemku v minulosti, k tomu, kdy vznikla první potřeba využívat pozemek k dopravnímu napojení a v jakých místech, kdo pozemek využíval, kdo a kdy s takovým užíváním případně souhlasil a kdo nikoliv."

Napadené rozhodnutí obsahuje stejné nedostatky, které soud vytkl řízení předchozímu.

III. závěr

- Úřad porušil správní řád a poškodil práva účastníků řízení.
- Úřad se řádně nevypořádal s námitkami účastníků řízení.
- V odůvodnění jsou zmatky v časovém vymezení rozhodných událostí.
- Byla porušena zásada volného hodnocení důkazů.
- Úřad nezjistil dostatečně skutkový stav potřebný k rozhodnutí.
- Úřad zjištěný skutkový stav chybně právně vyhodnotil
- Úřad nerespektoval závazný právní názor soudu

Toto mnohaleté správní řízení nás velmi zatěžuje a připravilo nás již o stovky hodin vzácného času. Jen na přípravě tohoto odvolání jsem strávil více než 30 hodin. Velice nás to zatěžuje ve více ohledech.

Kromě hmotné újmy, která je nějak spočítatelná, nám souběžně vzniká i újma nehmotná. Nehmotnou újmu spatřujeme především v tom, že naprosto ztrácíme důvěru v základní princip správního řízení, který není místě a věcně příslušným správním orgánem dodržován. Místně i věcně příslušný správní orgán tak v přímé souvislosti při výkonu správních činností v přenesené působnosti evidentně porušuje principy právního státu, což zcela jistě odporuje veřejnému zájmu. Zmítá s námi mnoholetá nejistota, zda při tak zjevně nepřátelském přístupu úřadů a v boji proti mocné vrchnosti, vůbec dosáhneme spravedlivého rozhodnutí. A napadené rozhodnutí tuto naši nejistotu ještě více posiluje. Krajský úřad chybné rozhodnutí podřízeného úřadu již několikrát přikryl a dokonce podřízený úřad k chybnému postupu i sám

instruoval. Dvakrát jsme zastání v této věci hledali až u správního soudu. Jakou máme jistotu, že nebude nyní Krajský úřad postupovat stejně špatně. Manželka již není psychicky schopná se této kauze aktivně věnovat, a když o tom doložím správnímu orgánu potvrzení od lékaře, úřad to nerespektuje a nebere na to žádný ohled. Nakolik si správní orgán ohodnotí znovunabytí ztracené důvěryhodnosti ve funkčnost právního státu?

Spisový materiál dostatečně dokazuje, že na předmětném pozemku veřejná komunikace nevznikla a vzniknout vůbec nemohla. Proto s ohledem na neúnosnou délku stávajícího řízení žádám odvolací orgán aby věc převzal a rozhodl tak, že na předmětném pozemku deklaruje neexistenci veřejné komunikace.

Případně žádám aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a vzhledem k důvodným pochybnostem o schopnosti pověřeného úřadu věc řádně řešit, vyřkl závazný právní názor, který musí jakýkoli subalterní správní orgán bez výhrady respektovat.

v Kolíně 1.2.2021

Ing. Stanislav Hlubocký,

Elektronicky podepsal(a)
Ing. Stanislav Hlubocký
Datum: 2021.02.01
19:22:48 CET